

Práce se snažila zachytit rozmanitost Krejčího hudebního vyjadřování a jeho původní přínos pro českou tvorbu předválečné i poválečné doby. Při zkoumání kompoziční práce se dospělo zejména k zajímavým motivickým souvislostem nejen mezi smyčcovými kvartety navzájem, ale i symfoniemi, na které dostupná literatura nepoukazuje; vidíme tedy, že Iša Krejčí dokázal vedle všeobecně zdůrazňovaného klasicizujícího nádechu, hravosti i humoru ve svých kompozicích přemýšlet a hudební materiál zkoncentrovat do pevné formové struktury. Některé otázky, na které zde už nezbyl prostor a čas, však stále zůstávají otevřeny. Jednak by bylo určitě (z důvodů některých zjištěných motivických souvislostí) zajímavé hlubší porovnání s dalšími jeho díly (zejména se symfoniemi), případně i podrobnější srovnání neoklasických impulsů u většího množství smyčcových kvartetů vzniklých v českých zemích; jednak podrobnější pohled na styčné body kompoziční práce Iši Krejčího s některými francouzskými autory (kromě některých autorů pařížské Šestky by si zasluhovalo porovnání třeba s některými díly méně známého autora Jeana Francaixe), zejména pokud jde o motivickou práci a harmonickou složku.